

آیین نامه اجرایی پوشش (Dress Code) و اخلاق

حرفه‌ای دانشجویان در محیط‌های بالینی

مقدمه:

تمامی خدمت‌گزاران در مشاغل گروه پزشکی به عنوان مرهم آلام بیماران رنج کشیده و رازدار ایشان باید به طریقی رفتار نمایند که زمینه برای برقراری ارتباط مناسب و زدودن زنگار کدورت از چهره خسته و درون شکسته دردمندان فراهم آید.

از آنجا که هدف از آموزش دانشجویان در دانشگاه‌های علوم پزشکی در حقیقت تربیت نیروی ماهر جهت تصدی حرفه‌های حوزه سلامت و درمان و احتمالاً ورود به حریم خصوصی افراد است، از این رو به عنوان یک وظیفه شرعی و اخلاقی دانشجوی موظف است رفتاری کاملاً حرفه‌ای و متناسب با شأن محیط‌های علمی و درمانی از خود نشان دهد و همواره به عنوان مشاور رازدار به حریم خصوصی و شان و مقام دیگران احترام بگذارد.

در این راستا رفتار و نحوه پوشش و ظاهر دانشجویان عزیز در مراکز بالینی همگام با پزشکان، پرستاران و پیراپزشکان و کارکنان، که براساس وظایف خاص خود لباس فرم مخصوص با رنگ مخصوص را به تن دارند علاوه بر ایجاد محیطی مطمئن جهت بیماران باعث افزایش بهره‌وری ارائه خدمات بالینی، حفظ حریم شخصی و کرامت انسانی بیماران، رعایت موازین و ضوابط فرعی، شرعی و اجتماعی، افزایش ضریب ایمنی و سلامت بیماران، ایجاد تصویر مثبت از اخلاق حرفه‌ای و رعایت استانداردهای کنترل عفونت می‌گردد.

فصل اول: کلیات

ماده ۱۰. منظور از محیط بالینی در این آیین‌نامه، تمامی فضاهایی است که در روند تشخیص، درمان و مراقبت‌های بهداشتی از آنها بهره گرفته می‌شود و شامل بیمارستان‌ها، آزمایشگاه‌ها، مراکز و پایگاه‌های بهداشتی-درمانی، خانه‌های بهداشت، درمانگاه‌ها، داروخانه‌ها، مراکز آزمایشگاهی-تحقیقاتی، بخش‌های درمانی دانشکده‌ها و نیز محیط‌هایی نظیر کلاس درس، سالن کنفرانس، کتابخانه و محیط‌های عمومی

در این مراکز همچون آسانسور، سلف سرویس و کافی‌شاپ و غیره می‌باشد.

ماده ۲۰. این آیین‌نامه در تمامی محیط‌های بالینی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی گناباد از ابتدای مهرماه ۱۳۹۴ لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۳۰. تمامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گناباد جهت گذراندن دوره‌های بالینی و حضور در محیط‌های بالینی ملزم به اجرای مفاد این آیین‌نامه می‌باشند. ضمناً دانشجویان سایر مراکز آموزش عالی که در محیط‌های بالینی دانشگاه علوم پزشکی گناباد حضور یافته و یا از امکانات آن استفاده می‌کنند شامل این آیین‌نامه بوده و ملزم به اجرای مفاد آن می‌باشند.

ماده ۴۰. در کلیه موارد، رعایت مقررات و آیین‌نامه‌های کنترل عفونت‌های بیمارستانی لازم‌الاجرا و مورد تأکید و در اولویت می‌باشد.

ماده ۵۰. این آیین‌نامه تابعی از آیین‌نامه پوشش و اخلاق حرفه‌ای در محیط‌های آموزشی دانشگاه بوده و موارد مورد لزومی که در آن ذکر نشده، مطابق آن آیین‌نامه خواهد بود. همچنین مفاهیمی که در آیین‌نامه تعریف نشده است، مطابق آیین‌نامه انضباطی دانشجویان جمهوری اسلامی ایران (مصوب سید و پنجاه و هشتمین جلسه مورخ ۱۳۷۴/۰۶/۱۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی) و شیوه‌نامه اجرایی انضباطی دانشجویان خواهد بود.

فصل دوم: لباس و نحوه پوشش دانشجویان

لباس فرم دانشجویی جهت ورود به بیمارستان‌های آموزشی و سایر محیط‌های بالینی باید متحدالشکل بوده و شامل مجموعه ویژگی‌های زیر باشد:

ماده ۶۰. روپوش باید سفید، بلند (در حد زانو)، گشاد، آستین بلند و غیر چسبان باشد به طوری که لباس از سطح آن قابل رؤیت نباشد.

ماده ۷۰. روپوش از نظر شکلی باید مطابق نمونه معرفی شده از سوی معاونت آموزشی دانشگاه باشد.

ماده ۸۰. دانشجویان خانم باید تمامی سر و موها را با مقنعه بپوشانند بطوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد. استفاده از مقنعه‌های مدل دار، کوتاه و یا بستن موها به هر صورتی که سبب جلب توجه شود مجاز نمی‌باشد.

ماده ۹۰. تمامی دکمه‌های روپوش باید در تمام مدت حضور در محیط‌های بالینی بطور کامل بسته باشد.

ماده ۱۰۰. استفاده از کارت شناسایی معتبر عکس دار (تگ) در تمام مدت حضور در محیط‌های بالینی الزامی می‌باشد.

ماده ۱۱۰. شلوار باید از پارچه نخی، ساده و غیر چسبان، دارای اندازه متعارف و تک رنگ باشد. استفاده از انواع شلوارهای جین، شلوارهای تنگ یا خیلی گشاد، شلوارهای مجلسی و یا شلوارهای نامتعارف یا زننده (از نظر طرح و شکل، اندازه و رنگ) در محیط بالینی مجاز نمی‌باشد.

ماده ۱۲۰. شلوار و روپوش نباید نازک باشد.

ماده ۱۳۰. پوشیدن جوراب ساده که تمامی پا و ساق پا را بپوشاند در محیط بالینی ضروری است.

ماده ۱۴۰. پوشیدن جوراب‌های توری، نازک و یا دارای تزئینات مجاز نیست.

ماده ۱۵۰. کفش باید راحت و مناسب بوده هنگام راه رفتن صدای آزار دهنده نداشته باشد.

ماده ۱۶۰. به منظور کاهش صدمه به پا و پیشگیری از انتقال عفونت، کفش باید جلو بسته باشد.

ماده ۱۷۰. روپوش، لباس و کفش باید راحت، تمیز و مرتب، بدون پارگی و وصله و در حد متعارف بوده و نباید دارای رنگ‌های تند، زننده و نامتعارف باشد.

ماده ۱۸۰. استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از روپوش و شلوار و کفش نظیر زنجیر، زیپ، علامت‌های گروه‌های افراطی و انحرافی و ... ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۹۰. استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه انگشتر طلا، دستبند، گردن بند و ... (به جز حلقه ازدواج) در محیط بالینی جهت دانشجویان مجاز نیست.

ماده ۲۰۰. استفاده از انواع چکمه، دمپایی و صندل در محیط‌های بالینی بجز اتاق عمل و مکان‌های مشخص شده ممنوع می‌باشد.

ماده ۲۱۰. لباس دانشجویان در اتاق عمل، زایشگاه و مکانهای مشخص شده در محیط‌های بالینی - ضمن رعایت موارد این آیین‌نامه - باید مطابق قوانین مربوطه باشد.

فصل سوم: بهداشت فردی و موازین آرایش در محیط بالینی

ماده ۲۲۰. به جهت بهداشتی ناخن‌ها باید کوتاه و تمیز باشد. استفاده از ناخن‌های مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات ممنوع می‌باشد.

ماده ۲۳۰. آرایش ناخن‌ها با لاک و بر چسب‌های ناخن و موارد مشابه در هر شکلی ممنوع است.

ماده ۲۴. دانشجویان جهت رعایت بهداشت نباید از هرگونه لوازم آرایش، ادکلن و عطرها با بوی تند و حساسیت‌زا در محیط‌های بالینی استفاده کنند.

ماده ۲۵. دانشجویان خانم باید نسبت به رعایت پوشش کامل موی خود و رعایت دستورات شرعی اهتمام جدی داشته باشند. خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقنعه به هر اندازه و شکلی مجاز نمی‌باشد.

ماده ۲۶. موهای دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف باشد.

ماده ۲۷. آرایش موی سر و صورت آقایان نباید به صورت غیرمتعارف و زنده باشد و هرگونه آرایشی که نشان از گروه‌های انحرافی و افراطی داشته باشد، ممنوع است.

ماده ۲۸. نمایان نمودن هرگونه آرایش به صورت تاتو یا هرگونه حلقه در بینی یا هر قسمت از دستها و صورت ممنوع است.

ماده ۲۹. هرگونه آرایش صورت در خانم‌ها که نشان از خودنمایی و جلب نظر دیگران باشد ممنوع است.

فصل چهارم: موازین رفتار دانشجویان در محیط بالینی

ماده ۳۰. رعایت اصول اخلاق دانشجویی - حرفه‌ای، تواضع و فروتنی در برخورد با دانشجویان، اساتید، کارکنان و بیماران و نیز رعایت حقوق دیگران الزامی است. بنابراین دانشجویان باید متون مصوب اخلاق پزشکی و حرفه‌ای و منشورهای حقوق بیماران و مراجعان را مطالعه نموده و به آن عمل کنند.

ماده ۳۱. صحبت کردن در محیط‌های بالینی باید به آرامی و با ادب همراه باشد و هرگونه ایجاد سرو صدای بلند و یا بر زبان راندن کلمات رکبک ممنوع و پیگرد قانونی دارد.

ماده ۳۲. استعمال سیگار و سایر دخانیات و استفاده از هر نوع دارو و یا ماده‌ای که باعث غیر عادی جلوه نمودن حرکات و گفتار دانشجو شود در کلیه زمان‌های حضور فرد در محیط‌های بالینی ممنوع می‌باشد.

ماده ۳۳. دانشجویان بدون هماهنگی مسئول مربوطه مجاز به استفاده از تجهیزات نخواهند بود. ضمناً توجه به علائم هشدار دهنده و راهنمای استفاده از وسایل و امکانات در محیط‌های بالینی از سوی دانشجویان الزامی است.

ماده ۳۴. ایراد خسارت به اموال موجود در محیط‌های بالینی و سایر اموال بیت‌المال مجاز نیست.

ماده ۳۵. از آنجایی که رعایت حریم شخصی و آرامش روحی بیمار در هر شرایطی برای دانشجویان الزامی است، لذا باید سعی نمایند قبل از معاینه، آزمایش و یا تهیه شرح حال، رضایت بیمار را اخذ نموده و ضمن رعایت حریم خصوصی بیماران، حافظ اسرار آنها باشند.

ماده ۳۶. دانشجویان باید به حقوق بیماران در رابطه با انتخاب درمانگر و روش درمانی در موارد غیر اورژانسی احترام بگذارند.

ماده ۳۷. دانشجویان باید به مذهب و فرهنگ بیماران احترام بگذارند.

ماده ۳۸. دانشجویان نباید از موقعیت بیماران و یا خانواده‌های آنان سوء استفاده کنند.

ماده ۳۹. دانشجویان در صورتی که دستورالعملی را به ضرر بیمار و یا ناقض مقررات بالینی و ایمنی مشاهده کنند، باید در ابتدا آن را با مسئول ارشد آموزش بالینی در میان بگذارند.

ماده ۴۰. در زمان حضور در آزمایشگاه‌ها و راند بیماران، تلفن همراه باید خاموش بوده و در سایر زمان‌ها استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.

ماده ۴۱. خوردن و آشامیدن در حضور بیماران ممنوع می‌باشد.

ماده ۴۲. هرگونه بحث و شوخی‌های نامناسب و خندیدن با صدای بلند در تمامی محیط‌های بالینی بخصوص در مقابل بیماران و یا محیط‌های عمومی نظیر کافی‌شاپ‌ها، رستوران‌ها و ... ممنوع می‌باشد.

ماده ۴۳. بلند کردن صدای موبایل یا هر رسانه دیگر به عنوان پخش صوت در محیط‌های بالینی مجاز نمی‌باشد.

ماده ۴۴. رعایت شئون اخلاقی، اجتماعی و دانشجویی در محیط‌های بالینی بسیار ضروری است.

فصل پنجم: نظارت بر اجرا و پیگیری موارد تخلف آئین‌نامه

ماده ۴۵. نظارت بر رعایت اصول این آئین‌نامه برای دانشجویان در تمام محیط‌های بالینی بر عهده معاونت آموزشی دانشگاه می‌باشد که می‌تواند از طریق اساتید کارآموزی، سوپروایزرهای آموزشی، مسئولین بخش‌ها و واحدهای بالینی و یا مدیران گروه‌های آموزشی اعمال شود.

ماده ۴۶. افرادی که رعایت اخلاق حرفه‌ای و اصول آئین‌نامه را ننمایند ابتدا با تذکر همراه بوده و در صورت اصرار بر انجام تخلف به شورای انضباطی دانشجویان دانشگاه ارجاع داده می‌شوند.

ماده ۴۷. این آئین‌نامه شامل یک مقدمه، پنج فصل و ۴۷ ماده در جلسه مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۲۵ شورای فرهنگی دانشگاه به تصویب رسید و از تاریخ اجرا، لازم‌الاجرا بوده و از آن پس کلیه آئین‌نامه‌های مشابه غیر همسو که در دانشگاه به تصویب رسیده است، فاقد اعتبار می‌باشد.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گناباد